

“Uyanış Dörtlemesi” Serisine Yoldaşı bir Kitap

Ruhsal Uyanışlar

Uyanış ve Aydınlanma Hakkında bir Kitap

Yazan: Ken Luball ve Bodhi (“Bir Ruhsal Rehber”)

İçerik tablosu

[Ruhsal Uyanışlar](#)

[Ruhsal | Uyanışlar | RUHSAL UYANIŞ VE AYDINLANMA HAKKINDA BİR KİTAP](#)

[Yazan: Ken Luball ve Bodhi \(“Ruhsal Rehberim”\)| Translated by: Elyesa Özçelik | Copyright Claimant: Ken Luball](#)

[KELEBEK](#)

[Uyanış Sayesinde Her Şey Değişecek](#)

[Oyun](#)

[Matrix](#)

[Bavul](#)

[Yalan](#)

[Prizma](#)

[İç Sesler](#)

[Kimim Ben?](#)

[Bir Tebessüm, Bir Tatlı Söz](#)

[Orta Yaş Krizi](#)

[Hayatın Alaca Karanlığı](#)

[Mutlu Bir Çocuk Büyütmenin Yolu](#)

[Ruhsallığa Giden Yolculuk](#)

Nerede Bu Cevaplar?

Başarılı Bir Hayat Yaşamak

Biz Birbirimizin Öğretmeniyiz

Hayat Yolculuğu

Tanrı

Her Hayat Sıra Dışıdır

Dünya Çocuklarına

Hepimiz Eşitiz, Önemliyiz ve Birbirimize Bağlıyız

Hippi Nesline Ne Oldu?

Aydınlanma Nedir?

Rüya

İçimizdeki Kavga

Daha Kaçımızın Ölmesi Gerek?

Hepimiz Bir Bütünün Parçasıyız

Yol Ayrımı

Neden?

Hayatın Gerçeği

Korku ve Sevgi (Ego ve Ruh)

Dış Görünüş

Oturun ve Dinleyin

[Hep Doğru Olanı yapın](#)

[Hepimiz Kusurluyuz](#)

[Başka bir Alternatif Düşünülemez](#)

[Dünyadaki Yaşam Sona Erdiğinde Onu Özleyen Olacak mı?](#)

[Herkes İçin En İyi Olan Nedir?](#)

[Ruhsal bir Dünyada Yaşamak](#)

[Hepimiz Bağlantılıyız](#)

[Daha Derinde Yatan bir Neden](#)

[Tanrıyla Bir Olmak](#)

[Ruhumuzun Bulunduğu Yer](#)

[Kaderimiz](#)

[Değişim](#)

[Duyduğunuz Mesaja Kulak Verin](#)

[Kalbinize Bakın](#)

[Yazarın Notu](#)

[“Bir Değerlendirme Yazın”](#)

[Ken Hakkında](#)

**Yazan: Ken Luball ve Bodhi (“Ruhsal
Rehberİm”)**

Translated by: Elyesa Özçelik

Copyright Claimant: Ken Luball

~ ~

Uyanış Sayesinde Her Şey Değişecek

Her şey bu yolculuğun bir parçasıdır.

Bir kez uyandınız mı, kesin olan tek şey

hayatınızın asla eskisi gibi olmayacağıdır, bunun geri dönüşü yok.

Arkadaşlıklarınız, ilişkileriniz ve hala uykuda kalan insanların oynadığı
oyunlara olan

Sabrınız dahil, hayatınızdaki her şey değişecek.

Uyanış, Öğrendiğiniz her şeyi sorgulamaya başladığınızda gerçekleşecek.

Aydınlanma ancak hayatta Öğrendiğiniz her şeyin Doğru olmadığını
gerçekten kabul ettiğinizde gerçekleşecek.

Hakikat bunca zaman İçinizdeydi.

Aradığınız tüm cevapları bulmak için sessiz olun, sadece dinleyin.

Oyun

Öleceğimiz gün, Egomuz nihayet hayata tutunmaktan vaz geçecek
İşte o zaman bütün hayatımızın oyundan ibaret olduğunu
Anlayacağız.

Meğer rolümüzü o kadar iyi oynamışız ki, oyunu gerçek sanmışız.
Hayat ilüzyondur sadece, üstümüze düşen naçizane rolleri oynadığımız bir
oyunudur.

Küçükken bize öğretildiği gibi senaryoya bağlı kalırsak,
Hayatta aradığımız cevapları bulamayabiliriz.
Ancak senaryonun sınırları dışında hareket edip Uyanırsak,
Aradığımız cevaplar kendilerini belli edecektir.

Matrix

Matrix çoğunluğun Uykuda olduğu bir dünyadır,
Öğretilmiş bir gerçekliği hakikatmiş gibi yaşamaktır.
Hayatları boyunca uykuda kalanlar
Onlar çocukken kendilerine öğretilenlere inanıp
Hakikati dünyada aramanın hayatlarına mutluluk ve anlam getireceğini
sanır.

“Getirmeyecek”.

Uyanış ilk gerçekleştiğinde bu inancın doğruluğunu sorgulamaya başlarız.
Hayatımız her ne kadar “başarılı” geçtiyse de, kalbimizden gelen bir ses
iřitiriz,

Bir zamanlar sorgusuz sualsiz kabul ettiğimiz öğretilmiş hakikat
Artık anlamsızdır bizim için.

İşittiğimiz o ses bize karşılıksız sevgiden,
Umut, Eşitlik, Yardımseverlik ve başkalarıyla karşılıksız paylaşılan
Diğer tüm pozitif deđerlerden bahseder.

Gerçekliđimiz olarak kavrayıp kabul ettiđimiz Matrix
Yavaş yavaş çözülür ve daha önce hiç görmediğimiz bir dünyaya dönüşür,
Sevginin (Ruhun) korkuya (Egoya) kıyasla üstün geldiđi bir dünyaya.

Bu dünyada hayatta kalmak birbirimizle rekabet etmek yerine,
Birbirimize yardımcı olmayı arzular hale geliriz.

Böyle bir dünyada yaşamak mümkün.

Bunu yapmak için, içinizden gelen sese kulak verin,

Kalbiniz hayatın sunduğu fırsatlarına açık olsun,

Ki Matrixiniz eriyip çözülebilsin,

Ve uyanış, hayatın gerçek amacını ortaya çıkarsın.

Bavul

Kafanızda ağız açık bir bavul hayal edin.
Biz doğmadan önce, bu bavul boştu.
Doğumumuzdan itibaren, benliğimiz (Egomuz), yani öğrendiğimiz her şey,
Ve doğru olduğuna inandıklarımız, bu bavulu doldurmaya başlar.
Her aşamada, bavul biraz daha ağırlaşır,
Bavulun içi, hayatımızda bize Öğretilen yalan yanlış şeylerle birikip,
dolup taşmaya başlar.
Bavul ağırlaştıkça, ışığımız körelir
Uyanmak ve aydınlanmaya giden yolculuğa başlamak için
Boşaltmamız gereken daha çok şey birikir.
Bavulda yanlış öğrenilmiş bütün ben-merkezli doğrular
Egomuza (Benliğimize) öğretilmiş ve çocukluğumuzda bize kabul
ettirilmiştir.
Bavulu doldurmak fazla vakit almasa da (Hayatımızın ilk beş senesi),
Işığı tekrar bulmak, bavulu boşaltıp bavul boşkenki
Özlem duyduğumuz iç huzura dönüp anlam bulmak,
Belki de, bütün hayatımıza mâl olabilir.
Bu yüzden hadi hep beraber çocuklarımızın bavullarını hafif tutmaya
çabalayalım
Hayatlarının şu genç yaşlarında, ışıkları aydınlık kalsın
Hayattaki yolculukları kolay ve anlamlı olsun.

Yalan

Yalan, bu dünyaya geldiğimizde başlar.
Sosyalleşme başlamak, bize toplumun geleneklerini kabul etmeyi,
Ve dünyada ne kadar önemli olduğumuzu öğretir.
Şöhretin, zenginliğin, iş sahibi olmanın, ten renginin, dinin, cinselliğin
veya bize öğretilmiş diğer ölçütlerin bir üstünlük göstergesi olduğu
ve bunlara sahip insanların, başkalarından daha başarılı ve iyi olduğu
öğretiliyor bize.

Bundan daha büyük bir yalan olamazdı.
Hem günümüzde hem de tarih boyunca dünyada mevcut olmuş
Nefret, Hırs, Savaş, Kirlilik, Cinayet, Ön yargı ve birçok Olumsuz sorun
Benmerkezci yetiştirilme tarzımız yüzündendir işin doğrusu.
Gerçek şu ki kimse kimseden üstün değil,
Hayattaki başarıları ne olursa olsun.
Bir hakikat varsa da bu, insanların hayat denen Yaşam Yolculuğunda
Kendilerine değer vermesi, gezegenin kaynaklarını adilce paylaşması ve her
yaşamın;
İyilik, Güzellik, Önem, Başarı ve Anlam kazanmasına vesile olmasıdır.

Prizma

Bu dünyaya geldiğimizde, sosyalleşip neye inanacağımız öğretilmeden önce,

Hayatın Prizmasından kırılan ışık bembeyazdır.

Bu Beyaz Işık, her yaşamda doğuştan bulunan

Koşulsuz Sevgi nedeniyle ortaya çıkar.

Birbirimize nasıl davranmamız gerektiğini öğrendikçe,

Prizmanın beyaz ışığı sonsuz sayıda renge bölünür.

Başkalarına nasıl davranmamız ve davranmamız gerektiğini,

Öğrendiklerimizi ve toplumun öğrettiklerini Kabul Ettikçe,

Prizmadan yansıyan gökkuşağının renkleri kararır solar.

Prizmadan çıkan ışık ne kadar karanlıksa, hayat o kadar zorlu hale gelir.

Dünya çapında hem günümüzde hem de tarih boyunca,

yaşanan çoğu sorun ve birçok hastalık, İnsanların çoğunluğu

Hayatın Prizmasında kararmış bir ışık gördüğünde meydana gelir.

Uyanıp bize Öğretilenleri ve doğru olduğuna inandığımız şeyleri

Sorgulamaya başlayıp, bir zamanlar inanmakta olduklarımızı

Reddettikçe, Prizmadan bize yansıyan ışıklar

Bize daha aydınlık gözükecek.

Prizmanın diğer tarafında gözlenen renkler ne kadar aydınlanırsa

Hayatımız da o kadar Huzurlu, Sevgi dolu ve Anlamlı hale gelecek.

Ve renklerdeki bu değişimle, Hayatı tam olarak Anlayıp idrak etmek

Mümkün Olacak.

Bir Can Kaç Para Ediyor?

Bir insan bedeninin, onu oluşturan elementlerle birlikte maddi değeri sadece 1\$.

Canımızın değeri gerçekten bu kadar mı?

Zenginlik, Şöhret, Prestijli bir meslek sahibi olmak, Mensup Olunan Irk, Din, Cinsiyet ya da bizi birbirimizden farklı kılan herhangi bir ölçüt Bir canı diğerinden üstün mü kılıyor?

Bu sorular, Uyanışa geçip Aydınlanma arayışı içinde olan herkesin sorması gereken sorular.

Eğer bu sorulara cevabınız evet ise

Ruhsal yolculuğunuz henüz başlamamış demektir.

Fakat bir canın asıl değerinin ne olduğunu sorgulamaya başlar,

Ve tüm öğrenilmiş farklılıklara rağmen,

Her canın eşit derecede önemli olduğuna inanıp bunu içselleştirirseniz, Uyanışı başaracak ve Aydınlanmaya giden yolculuğunuza başlamış olacaksınız.

Ömrümüzün Sonu

Ömrümüzü tamamlayıp ölüme yaklaştığımızda,
Nasıl bir hayat yaşadığımıza dönüp bakmak kadar doğal bir şey yoktur.

Acaba “başarılı” bir hayat yaşamış mıyızdır?

Ömrümüzün sonuna yaklaşmak bize bunu düşünmek için eşsiz bir fırsat sunar,

Çünkü Egomuz (Benliğimiz) artık zayıflamış,

Ve öz-eleştiriye üzerimize ruhumuz hakim olmuştur çünkü.

Hayat döngüsünün bu aşamasında, ne kadar para kazandığımızın

Yaşadığımız evin büyüklüğünün, yaptığımız işin

Ya da Egomuzun başarı diye dayattığı herhangi bir şeyin,

Hiçbir önemi yoktur.

Nihayet tamamen eşitizdir ve hayattaki başarılarımızı ölçen

Başka bir ayna vardır: Ruhun aynası.

Hayatımıza dönüp baktığımızda, başarı sandığımız şeylerin

Farklı bir manası vardır artık.

İşte bu aşamada, özellikle de ömrümüzün son günlerinde,

Önemli olduğunu zannettiğimiz şeylerin ne kadar lüzumsuz olduğunun

Farkına varırız.

Biriktirdiğimiz tüm maddi varlıklar, edindiğimiz arkadaşlıklar, gittiğimiz mekanlar,

Çalıştığımız işler, kazandığımız para, ya da yaşadığımız bu dünyaya ait

Akla gelebilecek herhangi bir ölçüt,

Anlamsızlaşır.

İşte tam da o anda, Egonun eylemlerimiz ve kararlarımız üzerimizdeki kontrolü

Minimum seviyeye iner,

Hayatın gerçek manası sonunda aşikar olur.

Böylelikle, Ego daha önce hayatımızı ne kadar güçlü etkilemiş olursa olsun,

Hayatımızı farklı bir şekilde görme fırsatı karşımıza çıkabilir.

Ömrümüzün bu noktasında kendimizi gözden geçirmek için

Hayatımıza Ruhumuzun gözüyle bakınca, birçok pişmanlığımız görünür hale gelir.

Dünyada hayatında aradığımız bencil hazların

Çok da önemli olmadığını anlamaya başlarız.

Ölüm kaçınılmazlaştıkça, bunların ne kadar önemsiz olduğunun farkına varırız sonunda.

Öldüğümüzde, çok da farklı bir kültürde yaşamıyorsak,
Bedenimiz gömülecek ya da yakılacak ve biriktirdiğimiz hiçbir şey
Mezarımızda bize eşlik etmeyecek.

Daha sonra bedenimiz bir tabuta ya da küllerimiz bir kaba konacak,
Ölen herkes gibi, statüleri ya da hayattaki başarıları ne olursa olsun.

O an, ölmeden önce, nihayet şunu anlayacağız ki
Hepimiz eşitmişiz.

Kimse kimseden daha iyi değilmiş.

İrkimizin, varlıklarımızın, itibarımızın bir önemini kalmamış.

Ömrümüzün sonuna yaklaştıkça, Egonun bizi başarı ve mutluluk bulmak
için sürüklediği yol

Doğru yol değilmiş meğer.

Korku, Nefret ve Ön Yargı gibi hisleri artık hissetmiyor,
önemsemiyoruzdur,

Öleceğimiz için değil ama “Bunca zaman hiçbir önemi olmadığı için”.

Yalnızım

Bir okyanus dolusu insan çevremde, önlerinden geçip gidiyorum ,
Varlığımın hiç farkındalar mı.

İçimde bir boşluk, kaybolmuşluk hissi, Her şeyden ürküyorum
Değerimi ispatlama ihtiyacı hissediyorum her gün.

Endişelerim bitmiyor, Mutlu, Başarılı olmak istiyorum,
Ben ve ailemin Hayatta kalabilmesi, için ihtiyacımız olan her şeyi
sağlamak,

Hayatın sunduğu en iyi şeylerin tadını çıkararak, güvende olmak istiyorum.
Ötesini düşünmekten korkuyorum.

Çünkü düşünürsem, doğum anımızdan ömrümüzün sonuna kadar,
Hepimizin gerçekten de yalnız olduğunun farkına varmaktan korkuyorum.
Dünyada bulunması olanaksız cevaplar arayışı içinde olmak ve Yalnızlık,

Hayat yolculuğunun hep bir parçasıydı.

Cevapları bulmak, Mutlu ve Başarılı olup Yalnızlıktan kurtulmak için,
Yoldaşınızı önce içinizde arayın,

Ancak o zaman onu başkalarıyla korkusuzca paylaşabilirsiniz.

İç Sesler

Hepimizin iki iç sesi vardır.

Biri zihnimizden gelendir, gürültülü ve şuursuzdur.

Ne yapmamız ve ne söylememiz gerektiğini haykırır çoğunlukla.

Zihnimizden gelen seslerin kaynağı genellikle bize öğretilenlerdir.

İnançlarımızı, ön yargılarımızı ve dünyayı nasıl gördüğümüzü bunlar belirler. (Ego)

Diğer ses ise Kalbimizden gelir.

Bu ses fitridir, herkesin yaşamında mevcuttur.

Çoğu kişi bu sese "Üst-Ben" der. (Ruh)

Onun verdiği mesajlar hayatımıza anlam katar.

Her iki ses de bize hayatımız boyunca bizimle olacak olsa da,

Hangi sesi duyacağımızı biz seçebiliriz.

Sevgi mesajını fısıldayan kısık sese kulak vermeye çalışın,

Zihninizden gelen gürültülü sese değil,

O ses, her ne kadar gerekli olsa da, dünyada görülen pek çok hastalığın,

Sıkıntının ve eşitsizliğin kaynağıdır.

Ötesine Bakın

Biriyle konuşurken o gördüğümüz ve duyduğumuz kişi nedir?
Gördüğümüz kişi onun dış görünüşü müdür, giydiği kıyafetler midir,
Tenlerinin rengi midir, yoksa egomuzla değerlendirdiğimiz
Diğer herhangi bir özellikleri midir?
Onların bize söyledikleri, sorularımıza cevap veren sözcükleri
Ya da bize ifade ettikleri düşünceleri midir duyduğumuz?
Duyup gördüklerimizden ötesi var mıdır?
Ön Yargılarımız, biz gençken ortaya çıkar genelde,
Davranışlarımızı ve dünyayı nasıl gördüğümüzü etkileyen onlardır.
Duyularımızın ve düşüncelerimizin ötesine bakarsak ancak,
Birinin gerçek değerinin farkına varabiliriz.
Birini tanımak için onun Ruhuna bakın,
Onların gerçekte kim olduklarını anlamak için Özlerini (Ruhlarını) açığa
çıkartın.

Kimim Ben?

Gördüğünüz, duyduğunuz, dokunduğunuz kişi miyim ben? Yoksa başka bir şey miyim?

Yoksa toplumun bana yüklediği roller miyim?

Bir baba, koca, oğul, kız, hademe, başkan,
Erkek, kadın, beyaz, siyah, Asyalı, homoseksüel, heteroseksüel veya
Artık kabullendiğimiz, toplum tarafından bize böyle olması gerektiği
öğretilen,

Ve dayatılan sayısız rolden biri miyim?

Muhtemelen bundan daha fazlasıyım.

Ben Ruhum, tıpkı her insanın olduğu gibi.

Bedenimiz, gerçekte kimliğimizi barındıran bir kabuk sadece.

Hepimiz aynıyız, aynı hayatı yaşıyoruz.

Görünüşümüzün, işimizin, eğitimimizin, ırkımızın, dinimizin, şöhretimizin,
zenginliğimizin

veya aramızdaki diğer herhangi bir belirgin farklılığın çok da bir manası
yoktur.

Peki kimim Ben?

Ben Senim, Hepimiz Biriz.

İyilikte Yarışın

Başkalarına kötü sözler söyleyip, onlardan daha zeki,
Daha önemli olduğumuzu kanıtlamak için onları istismar ettiğimizde,
Bu çabalarımızdan geçici olarak başarı sağlayabiliriz.
Ancak gerçekte, bu her iki tarafa da zarar verir, Korku, Nefret ve Karanlık
getirir.

Başkalarına zarar vermektense, birbirimize daima yardım etmek için
çabalamalıyız.

Başkalarını aşağılamak için hiçbir neden yok.
Barış, Sevgi ve Işık dolu yeni bir çağ başlatmak için hepimiz İyilikte,
Saygıda

Ve Empati kurmada birbirimizle yarışmalıyız.

Ruhsal Delilik

Psikolojide delilik, ciddi derecede bozuk zihinsel bir durumu olarak tanımlanır.

Albert Einstein'ın delilik tanımı ise sürekli aynı şeyleri yapıp farklı sonuçlar beklemektir.

Peki Ruhsal Deliliğin sebebi nedir?

Ruhsal Deliliğin kaynağı; Savaşın, açlığın, evsizliğin, kirliliğin, açgözlülüğün,

ön yargının, korku ve nefretin neden olduğu ben-merkezci bir dünyanın varlığını ve getirdiği çaresizliği kabullenmektir.

Bundan dolayı dünyadaki can sağlığımız ve başarımızdan başka

Hiçbir şeyle ilgilenmeyen bir zihin modeline saplanır kalırız.

Bugün, açları doyurma, yoksullara ilaç verme, barınağı olmayanları barındırma,

İklim değişikliğini yeşil çözümlerle onarma,

Nefret ve Korku yerine Koşulsuz Sevgiyi kucaklayıp,

Kaynaklarımızı eşit olarak paylaşarak

Savaş mecburiyetinden kurtulma olanağımız var.

Bunlara mani olan iki şey var: Hırs ve Korku.

Ruhsal Deliliği tedavi etmek için geç değil,

Her ne kadar değişme fırsatımız hızla kaçmakta olsa da,

Şimdi değişmenin tam sırası.

Birlikte, Ruhsal Deliliğe neden olan şeyleri güçlü bir şekilde ele almadıkça,

Ve toplumu yukarıda bahsettiğim belalardan kurtarmadıkça,

Çocuklarımızın gelişebileceği yaşanabilir bir dünya göremeyeceğiz.

Bir Tebessüm, Bir Tatlı Söz

Hepimizin, azıcık bile olsa, insanların hayatına dokunma imkanı var.

İnsanlara tebessüm edip onlara nezaket göstermek,

Ve karşılığında hiçbir şey beklememek,

Sırf hayatımızın gidişatını değil, dünyayı değiştirebilir.

Bu iyi kalpli jestler, herkeste doğuştan var olan

Bu dünyadaki kaosa maruz kalmadan ve toplum tarafından

Bu kaosa alıştırılıp bize hakikat dışı bilgiler öğretilmeden önce,

Çok daha iyi farkında olduğumuz

Bir duyguyu uyandırır içimizde.

Eğer yeterince insan bir tebessümü, bir tatlı sözü çıkarsızca paylaşmaya

başlarsa,

Belki de Uyanışa ermiş bir insan

Bu nazik jestleri paylaşıp, ebediyyen dünyaya yayacak.

Dünyayı değiştirmek için ilk yapmamız gereken insanlara nazik olup,

Onlardan bir tebessümü, bir tatlı sözü esirgememektir belki de.

Orta Yaş Krizi

Uyanmış bir insan, zor bir dönemden geçmiştir çoğunlukla.
Uyanmış insan hayatındaki her şeyi sorgulamaya başlar zira.
Bu dönemde pek çok insan orta yaş krizine girer.
Öğrenip inandıkları şeyleri sorgulamaktan iyice afallamışlardır.
İçlerinde, göz ardı edemeyecekleri, kalplerinin derinliklerinden gelen bir his
içlerini kemirmektedir.
Bu his, ruhun onlarla iletişime geçme çabasıdır,
Onları, hayatta izledikleri ben-merkezci yolu sorgulamaya iter.
Sonunda bu hisleri inkar edemedikleri bir noktaya ulaşırlar,
Ve hayatlarını değiştirmekten başka seçenekleri kalmaz.
“Uyanışa Geçerler”.

İlişkilerine ve arkadaşlıklarına son verip, mesleklerinden sıkılabirler,
Zira uykudakilerle pek de ortak bir noktaları kalmamıştır.
Hayatlarına mana katmak için yeni bir yolculuğa başlarlar.
Ruhlarını tekrar keşfedene kadar bitmeyecek bir yolculuğa...

Hayatın Alaca Karanlığı

Soğuk bir kış gününde, hayatımın alaca karanlığında verandamda
otururken,

Hayatta neyin önemli olduğunu derinlemesine sorguluyordum.

Ben dahil tüm insanların yaşadığı sıkıntıları düşündüm.

Savaş, açlık, evsizlik, açgözlülük, korku, nefret, ön yargı,
Olmazsa olmaz bir işin, bir eşin, bir yaşamın yitirilmesi ya da

Hayatım boyunca rastladığım her türlü zorluk,

Meğerse o kadar da önem taşıymıyormuş bile.

Gençken bize öğretildiğinin aksine

Hayatla tek başımıza başımıza zorunda değiliz.

Çoğumuz bundan bihaber.

Halbuki zorluklarımızı paylaşmak

Başkalarını önemseyip koşulsuzca sevmek,

Ve hayatın önemini kavrayıp kucaklamak, bu zorlukların

Ve negatif duyguların çoğunu silip atacak, Dünyamızı,

Çocuklarımızın yaşayabileceği, sevgi ve ümidin,

Korku ve çaresizliği bastırıldığı bir yere evirecek.

Mutlu Bir Çocuk Büyütmenin Yolu

Çocukları, hayatta iyiliğin varlığına inanacakları şekilde yetiştirin, bize dayatılmış

Hakikat olarak sunulmuş farklılıkları umursamaksızın, çıkar beklemeden, Herkes için Saygıyı, Sevgiyi ve paylaşmayı teşvik edecekleri şekilde...

Çocuklarımıza hayatlarında kaderlerini ve mutluluklarını,

Dünyada değil, Ruhlarında bulmayı öğretelim.

Ardından da, bu sevgiyi çıkarsızca başkalarıyla paylaşmayı...

Her Canda Güzellik Var

Bir insanın görünüşü, ırkı, ten rengi, cinsiyeti, dini,
Parası, giyimi, mesleği ya da diğer yargı ölçütleri önemsizdir.

Her can her yönüyle benzersiz ve güzeldir.

Farklılıklarımız, bir zenginlik ortaya koyar sadece,

Bizi beraber güçlü kılan bir yap-boz gibi.

Kusurlarımız ne olursa olsun, birbirimizi sevgiyle kucaklayalım, birbirimizi
yargılamak yerine

Geleceğimizi bu gezegende yaşayan herkes için aydınlatalım.

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: <http://www.ebooks2go.com>